

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XVI. Jesus amoris sagitris transfigit ac vulnerat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

Colloquium dirige ad sublimissimum, & divinissimum Eucharistiæ Sacramentum: primum extolle ipsius vim, ac potentiam, quam tum in nobis ipsis experimur, quæ enim IESUM excipit, ac retinet anima, quàm fortis, quàm generosa, quàm constans efficitur! tum verò invita IESUM: ut sæpe in cordis tui hospitium divertere, & quietem captare velit; ac cave dormientem excites: ne per mitte, ut mundi strepitus, animique commotiones obstrepant, aut ne otiosa colloquia (taptilla enim reclusa impedit,) molles ipsius somnos interturbent.

Pater.

JESUS amoris sagittis cor transfigit
ac vulnerat.

Expositio.

1. **B**one mi jaculator; ab fode, refode, transfode, sagittis decies mille cor istud pridem divino tuo amoris refractarium, ac rebelle, intus occide, macta omnem amorem, quicumque à tuo alienus est, aut abhorrens. O suavia, & chara mihi vulnera! ô tineta mella tela
2. Tu verò, cor meum, ulciscere eas injurias, tam suaves, tam acceptas; atque ex parte tuâ in IESU cor ejaculare multiplici jactu tela mille, mille pios amores, mille globos ignei amoris.
3. Nusquam corâ est melius, quàm cum transfixum est mille cuspidibus acuti amoris, doloris; si modò sincerus IESU amor flammâ insiciat, quibus dolore coquar, amore ardeam.

Preambulum ad Meditationem.

Quid verò hîc tu, fordidule Cupido? adeone depudisti, ut consistere audeas, ubi amor meus
JE-

JESUS est? agite, boni Angeli, perditum hunc nefandæ Cypridis puerum procul abigite. Pharetras effringite, comminuite spicula, nam quæ est effrontis ista temeritas, aut cæci tam audax error, ut verendum cælo, terræque Regis, ac Domini JESU aspectum, aut ipsam umbram imbellis scurra minimè perhorrescat? Sed ô potentes arcus tui sagittas! meus castior Cupido, mea volupras, mi JESU! In septentrionali Oceano ferunt insulam innatantem mox atque tela concepto in volatu igne flammata exceperit, retineri, ac veluti jactâ anchorâ fundari. Fidem habeo: igneæ enim tuæ sagittæ, fixam cordis mei naviculam paulò ante medio mundi mari miserè fluctuantem, repente in ipso cursu sistunt, deduntque. O amorem non jam cœcum! quàm enim recta in scopum collimat, & quàm celeri, ac repetito ictu, & quàm validis telis! quæ cum excepsisset olim Augustinus ictus ipse exclamabat. *Sagittas veras cor nostrum, Domine, charitate tua, & gestabamus verba tua transfixa visceribus.* (a) Exit verò tempus aliquando, mi optime bellator, cum ex divino humanitatis tuæ arcu in cruce extento vibrabis septem spicula perfectæ victoriæ, hostisque ad interneccionem usque cæsi vera symbola. Quemadmodum enim vates Elisæus manum arcui regis Joæ superponens sagittæ bene est apprecatus hac verborum formulâ; *sagitta salutis Domini, & sagitta salutis contra Syriam*: (b) ita divinitas tua humanitatem sustentans vim quandam diviniorem septem illis postremis verbis impressit, quæ tanquam arcus & sagittæ, tartareas legiones turbarent, dissiparent, transfigerent. Hæc nimirum illa sunt tela, de quibus olim cecinit Regius vates, *sagitta tua acuta, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.* (c) O salutarem ictum! ô casum fœlicem! ô vim sagittarum
admi-

(a) L. 9. Confess. c. 2. (b) 4. Reg. 13. (c) Ps. 40.

admirabilem ! namque eadem vulneratos sanant, & eos qui opinione suâ sani videntur, altè vulnerant. Agedum esto tu, cor meum, pro scopo, ac meta : consiste, quid enim retrocedis ? sta, amorisque telum fortiter excipè, imò agè, reverbera, revulnera. Sis & tu arcus cœlestis instar, & te, quantum potes, omnibus nervis extende, contende ; suspiria, ac vota tua fulminearum, alatarumque sagittarum more librata ad ipsum DEI thronum liberè devolent ; sed ignescant ipsa prius ardore tuo, quo vehementiùs evibrentur, adjunge præterea petitas è cœlo flammæ ; utque amantissimus Iesus totus ignis, totus amor est ; sic ignesce, & ama, exhala suspiria crebro percussu, quæ ubi Deum tetigerint, mox ad te repercussa redeant, amarasque ubertim tibi lachrymas eliciant.

Tu autem, ô incomprehensibilis amor, divine Spiritus, qui cordi sic incumbis : ut in primâ rerum molitione olim vastæ aquarum abyssu orbem ex informi chao perturiens incubabas, cœlesti tuarum gratiarum rore æstuantis pectoris flammæ tempera : nam cor mihi instar ceræ ab igne diffuentis suavi amoris deliquio colliquefcit, atque sic liquar, eliquerve ô utinam ! Agè digito tuæ charitatis vivam amoris tui imaginem, ac formam in me exprime ; ut posteaquam ignem totis medullis concepero & tu injectâ veluti aquâ attemperaveris, in me nihil reperiri possit, præter divinos rores, cœlestes flammæ.

Ardeat & alatur ignis iste in mediis aquis, extinctoque concupiscentiæ foco æternum vivant, urantque cor meum puriores istæ flammæ, quas neque aquæ tribulationum, neque tentationum decumani fluctus, neque morborum vis ulla ; non calumniatricis linguæ Scylla, non blasphemi oris gurgites, non suppliciorum denique insanæ Charybdes extinguere ullo ævo possint.

MEDI-

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

PRæludium. *Vulnerasti cor meum amore tuo, ait Amœbæo carmine JESU suo sponse dilecta sponfa.* [a]

1. *Punctum.* Considera cor simile esse Insulæ illi, quam Oceani septemtrionalis fluctibus continuè agitari ferunt, neque unquam conquiescere; nisi cum ardentibus sagittis attingitur: ita corda humana variarum cupiditatum æstu fluctuant, neque sisti, aut teneri possunt: nisi tacta itaque divini amoris telo. Hinc illa sancti Augustini olim pravatum affectionum vento abrepti, nunc à flagitiorum cursu conquiescentis vox, *Sagittasti cor nostrum DEUS, charitate tua.* (b)

2. *Punctum.* Perpende beatam, invidendamque esse fœlicitatem cordis amore JESU, tum vulnerati, tum læto eo vulnere occumbentis, hoc enim est necis genus, quo ipse filius DEI, sanctaque ipsius Parens, ac piæ animæ omnes occumbunt.

3. *Punctum.* Attende qui sint motus, qui cordium à divino amore percussi subsultus, *charitas, inquit ex eorum, qui JESUM amant, choro Choriphæus, patiens est, benigna est, non amulatur, non quarit qua sua sunt, &c.* [c]

Colloquium dirigetur ad Angelos exoptulando, ut procul Cupidinem, infamem istum puerum, facessere jubeant, ipsius spicula comminuant, pharetram effringant; ne unquam cor meum, aut propius attingat, aut impetat omnino.

Pater.

D

Cor

[a] Cant. 4. (b) Supr. [c] 2. ad Cor. 13.